

Prof. zw. dr hab. Elżbieta Kryńska
(21 XII 1948–11 VIII 2018)

Z głębokim żalem w sierpniu tego roku pożegnaliśmy Profesor Elżbietę Kryńską — wybitnego naukowca, doświadczonego badacza problematyki rynku pracy, nauczyciela akademickiego, ciepłego, otwartego na świat i ludzi, nietuzinkowego Człowieka.

Profesor Elżbieta Kryńska swoją drogę naukową związała z dwoma ośrodkami: Uniwersytetem Łódzkim oraz Instytutem Pracy i Spraw Socjalnych w Warszawie. To na Wydziale Ekonomiczno-Socjologicznym Uniwersytetu Łódzkiego uzyskała stopień magistra, kończąc w 1971 roku studia na kierunku ekonometria. W 1984 roku na tej samej uczelni został jej nadany stopień doktora nauk ekonomicznych, a w 1996 roku stopień doktora habilitowanego. Pracowała w Katedrze Polityki Ekonomicznej, od 2004 roku będąc jej kierownikiem. Znakomicie wykorzystywała swoją szeroką wiedzę naukową i zdolności interpersonalne, pełniąc na Wydziale Ekonomiczno-Socjologicznym funkcję prodziekana ds. organizacyjno-programowych w latach 2005–2008 oraz kierownika Stacjonarnego i Zaocznego Studium Doktoranckiego w latach 2003–2005 i 2012–2016.

Dwa lata przed uzyskaniem stopnia doktora habilitowanego Elżbieta Kryńska podjęła współpracę z Instytutem Pracy i Spraw Socjalnych. Pani Profesor kierowała Oddziałem Instytutu w Łodzi, a od 1996 roku Zakładem Zatrudnienia i Rynku Pracy, nadając kierunek pracom naukowym placówki związanym z problematyką szeroko rozumianego rynku pracy. Aktywność w Instytucie zaowocowała wieloma pionierskimi projektami badawczymi. Od 1998 roku Profesor Kryńska była członkiem Rady Naukowej IPiSS.

W 2002 roku odebrała z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej tytuł profesora zwyczajnego. Była inicjatorką wielu działań i przedsięwzięć naukowych. Nie szczędziła sił i troski, aby kształtować zmiany zachodzące w obszarze rynku pracy. Z sukcesami reali-

zowała małe, misterne intelektualnie i poznawczo projekty, oraz duże, szeroko zakrojone, wysokobudżetowe przedsięwzięcia badawcze. Swoim doświadczeniem i wiedzą o procesach zachodzących na rynku pracy, a także o polityce gospodarczej, Pani Profesor dzieliła się, biorąc udział w pracach Międzyresortowego Zespołu ds. Prognozowania Popytu na Pracę w Polsce przy Rządowym Centrum Studiów Strategicznych, Łódzkiego Towarzystwa Naukowego, Komitetu Nauk o Pracy i Polityce Społecznej PAN, Komitetu Prognoz „Polska 2000 Plus” PAN, Kolegium Najwyższej Izby Kontroli, a także Narodowej Rady Rozwoju przy Prezydencie RP. Wspierała również inicjatywy regionalne i lokalne, pełniąc, między innymi, funkcję przewodniczącej Wojewódzkiej Rady Rynku Pracy w Łodzi czy członka Lokalnej Rady Programowej ds. EXPO 2022 przy Prezydencie miasta Łodzi.

Formą uznania dorobku Profesor Elżbiety Kryńskiej były przyznawane jej odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi (1998), Medal Komisji Edukacji Narodowej (2003), Złoty Krzyż Zasługi (2003) i Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2009). Środowisko naukowe uhonorowało Profesor Kryńską w 2013 roku Medalem im. Wacława Szuberta dla zasłużonych polityków społecznych.

Z powodzeniem kierowała zespołami badawczymi, dzieląc się ze współpracownikami nie tylko wiedzą, ale też zaangażowaniem, z jakim podchodziła do pracy badawczej. Kreowała dobrą i konstruktywną atmosferę w otoczeniu zawodowym, chętnie wsłuchiwała się w pomysły i uwagi, jakie padały w dyskusjach, celnie definiując i rozwiązując problemy badawcze. Najwięcej wymagała od siebie, ale wysoką poprzeczkę ustawiała także innym. Dla osób, które miały możliwość podejmować wraz z Profesor Elżbietą Kryńską wspólne działania, było to bezcenne, niezapomniane doświadczenie. Znakomicie odczytywała trendy, intuicyjnie rozumiała procesy mające miejsce na rynku pracy. Była bezdyskusyjnym ekspertem w tej dziedzinie. Pasją do badań rynku pracy zaraziła wiele osób, wpływając na wybór i przebieg ich drogi zawodowej. Dla wielu była mentorką, nauczycielem, opiekunem. Zawsze znajdowała czas dla młodych badaczy. Cierpliwie, z troską i szczególną starannością uczyła warsztatu, pomagała stawiać oraz weryfikować pytania i hipotezy badawcze. Uczyła sumiennosci, logicznego myślenia i rzetelności w wykonywaniu powierzonej pracy.

Uśmiechnięta twarz, pozytywne podejście do życia, pogoda ducha i konstruktywne, rzeczowe podejście do rozwiązywania problemów — to określenia najlepiej opisujące Profesor Elżbietę Kryńską. Taki obraz zachowamy w naszej pamięci. Jesteśmy wdzięczni, że dane nam było spotkać na naszej drodze Panią Profesor. Będzie nam brakowało wspólnych dyskusji, spotkań oraz ciepła i troski, z jaką Profesor Elżbieta Kryńska podchodziła do spraw przyziemnych — zwyczajnie ludzkich. Bo o dobrą, rodzinną atmosferę dbała szczególnie...

Wychowankowie, współpracownicy, przyjaciele